

[Finansministeren.]

Jeg vil stadig væk fastholde, at den bundne opsparing starter på et niveau, hvor hovedparten af skatteyderne er fritaget — det ligger jo også i de beregninger, der danner baggrund for, hvor mange der skulle betale bunden opsparing — og først på de store indtægter er beløbene af en vis størrelse.

Hr. Jens Møller har jeg allerede svaret på det med kapitalgevinster og spørgsmålet om forligets overholdelse eller ikke. Jeg forstår godt hr. Ømanns interesse i at bore i dette, men jeg føler i hvert fald for mit vedkommende, at jeg har opfyldt de forudsætninger, jeg havde i forbindelse med forliget.

Gede (FP):

Blot en meget kort bemærkning. Jeg tror, hr. Ømann må have misforstået mig totalt før. Hr. Ømann har været igennem så meget ondt her i tinget i dag, men jeg kan i hvert fald gøre ham den glæde at meddele ham, at vi med største fornøjelse vil stemme for begge lovforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det var arbejdsministerens bemærkninger om regeringens hensyntagen til beskæftigelsen som en slags forklaring på, hvorfor man havde lavet disse — og jeg kan lige så godt sige, som jeg gjorde, da man lavede forliget — to tåbelige love, som man nu har fremsat forslag om at ophæve.

Jeg synes, det er aldeles unøjagtigt, når man i nuværende situation taler om truende fare for beskæftigelsen til efteråret. Ved arbejdsministeren ikke, at der er mange arbejdsløse murere i København? Ved arbejdsministeren ikke, at man er over 20 pct., at det rammer ind i hele byggesektoren, at arbejdsløsheden er noget, der har holdt sit indtog? Alligevel prøver man at forklare denne omkostningsdæmpende ydelse, tvangsopsparing m. m. som noget, der skal være med til at sikre Danmark bedre eksportmuligheder.

Nu får vi mulighed for i denne uge at diskutere denne sag yderligere, men enhver kan da se — om man ser bort fra regeringen — at der ikke har været hensigt i de to love, man gennemførte under det forrige forlig eller forliget endnu før, for det er efterhånden blevet en forligsregering — jeg vil gerne

stryge g'et, sådan at det kunne blive en forlisregering. Det er ikke lykkedes at få regeringen til at træde tilbage; derimod er de lykkedes regeringen både at få skramlet et boligforlig sammen, skramlet nogle afgiftsforpligtelser sammen og også skramle sammen til arbejdsløshed for dem, der laver dette lands værdier. Har man da slet ikke noget, der minder om selvkritik, i denne regering? Er der da ikke bare ét eneste lyst øjeblik, hvor en eller anden i et af ministerierne kunne sige: måske er I ikke de mest geniale, der er oplevet i Danmarks historie? Nu har kendsgerning efter kendsgerning vist, at denne politik faktisk er en forlispolitik, og så prøver man alligevel at forklare, at man gør det af hensyn til beskæftigelsen. Jeg ved ikke, hvis beskæftigelse det er, man vil opretholde, det er i hvert fald ikke de almindelige menneskers, og det, man gør med det sidste forlig, er yderligere at strangulere levestandarden og hæve leveomkostningerne på en sådan måde, at beskæftigelsen på ny kommer i fare, og at arbejdsløsheden yderligere vil stige.

Må jeg have lov til at sige, at når vi — det er en naturlig ting, fordi vi principielt var imod de to lovforslag, de er asociale i deres karakter, og de er beskæftigelsesfjendske i deres indhold — støtter de to lovforslag, så er det ikke, fordi vi har illusioner om, at flertallet har forandret sig i folketinget, men det er simpelt hen af historiske grunde. Når vi engang til september eller oktober kommer i den situation, at man ikke kan fortsætte med det ene forlig efter det andet, så er der en lige linje i vores politik: den er for de arbejdende mennesker og imod den nuværende regering.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Efter det sidst sluttede forlig må man vel konstatere, at jeg er repræsentant for det ledende oppositionsparti. Oppositionen er ikke så stor her i salen, men den sag, vi har for i dag, er i hvert fald en god sag, og jeg forstår, at man heller ikke er så vældig ivrig efter at diskutere denne sag.

Hr. Jens Møller var inde på en fortolkning af forliget. Det er da klart, at der er lige så mange fortolkninger, som der er forligspartier; det er der ikke noget at sige til. Men hvad siger socialdemokratiet? Det er jo